

Întrebările preliminare

1) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1215/2012⁽¹⁾ (Regulamentul Bruxelles I bis) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000⁽²⁾ privind insolvența trebuie interpretat în sensul că în noțiunile „falimentele, procedurile privind lichidarea societăților insolvabile sau a altor persoane juridice, acordurile amiabile, concordatele sau procedurile similare” de la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1215/2012 (Regulamentul Bruxelles I bis) este inclusă și o procedură în care creanța este descrisă în cererea introductivă drept o simplă creanță comercială, fără a se menționa procedura falimentului deschisă anterior în privința părâtului, în timp ce temeiul juridic propriu-zis al acestei cereri se bazează pe dispozițiile speciale derogatorii din legislația neerlandeză privind falimentul [articolul 25 alineatul 2 din Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling (Legea neerlandeză din 30 septembrie 1893 privind falimentul și reorganizarea judiciară), denumită în continuare „NFW”], și prin care

- trebuie să se stabilească dacă o astfel de creanță trebuie considerată creanță verificabilă (articolul 26 coroborat cu articolul 110 NFW) sau creanță neverificabilă (articolul 25 alineatul 2 NFW),
- chestiunea dacă cele două acțiuni pot fi introduse în același timp și dacă o acțiune nu pare să o excludă pe cealaltă, ținând cont de efectele juridice specifice ale fiecăreia dintre aceste acțiuni (printre altele, în ceea ce privește posibilitățile de a recurge la o garanție bancară amânată după faliment), în conformitate cu normele specifice din legislația neerlandeză privind falimentul, pare a fi determinată?

Și în plus

2) Dispozițiile articolului 25 alineatul 2 din [NFW] pot fi considerate compatibile cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000 privind insolvența, în măsura în care această dispoziție legislativă ar permite introducerea unei astfel de acțiuni (articolul 25 alineatul 2 NFW) la instanța unui alt stat membru, în locul introducerii sale la instanța de insolvență a statului membru în care a fost deschisă procedura falimentului?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JOB 2012, L 351, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 14 iunie 2022 –
„Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Cauza C-395/22)

(2022/C 359/38)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Trade Express-L” OOD

Pârât: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Întrebările preliminare

1) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere⁽¹⁾, având în vedere obiectivul directivei și al articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei⁽²⁾ și, respectiv, în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor

dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora persoanele care au efectuat importuri intracomunitare de lubrifianți în sensul punctului 3.4.20 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 (respectiv importatorii de astfel de lubrifianți) pot fi obligate să constituie stocuri de urgență?

- 2) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora tipurile de produse din care trebuie constituite și menținute stocuri de urgență se limitează la o parte din tipurile de produse menționate la articolul 2 litera (i) din directivă coroborat cu capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008?
- 3) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora realizarea de importuri intracomunitare dintr-un tip de produse prevăzute la articolul 2 litera (i) din directivă coroborat cu capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 de către o persoană atrage după sine obligația acesteia de a constitui și menține stocuri de urgență din alt tip, diferit, de produse?
- 4) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora o persoană este obligată să constituie și să mențină stocuri dintr-un produs pe care nu îl utilizează în cadrul activității ei economice și care nu este legat de această activitate, în condițiile în care această obligație presupune, în plus, o sarcină financiară semnificativă (care conduce, în practică, la imposibilitatea de a se conforma), întrucât persoana nici nu dispune de produs, nici nu este importatorul și/sau deținătorul acestuia?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la oricare dintre întrebări: Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiv 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora o persoană care a efectuat importuri intracomunitare de produse de un anumit tip poate fi obligată doar să constituie și să mențină stocuri de urgență din același tip de produse care a făcut obiectul achizițiilor intracomunitare/ importurilor?

(¹) JO 2009, L 265, p. 9.

(²) JO 2008, L 304, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Cauza C-396/22)

(2022/C 359/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin